

af os i vor Betænkning ansførte Beregning, behøver jeg ikke efter de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Bloug), videre at berigtige den besynderlige Misforstaaelse, der synes at ligge til Grund for disse Yttringer. Det forekommer mig klart, at det ikke kunde misforstaaes af Nogen, at det, som Udvalget ved sine Bemærkninger om Priserne har villet godtgjøre, er ene og alene det Faktum, at der for Tiden er den samme Dyrthed, som der har været de foregaaende Aar, og dette Faktum lader sig i Sandhed ikke oplyse ved Jørelsesudbrud, men der maa Kjendsgjerninger, der maa Fakta til, og disse Fakta vidste vi ikke, hvorledes vi bedre skulde erholde end fra den officielle Liste, hvoraf vi have gjort et Uddrag, en Liste, som vi saa meget mere havde Anledning til at henvende os til, som vi vidste, at den tidligere var bleven benyttet ved lignende Beregninger. Vi mente da der at have et fast Grundlag, og det et Grundlag, som virkelig her var nødvendigt, og det er — den Bemærkning gjør jeg til et andet æret Medlem (N. Rasmussen) — virkelig ikke tilstrækkeligt, at man siger, at det ikke er holdbart, for at kunne omstøde det. Jeg tror netop, at vi have bygget vore Udtalelser i den Henseende paa en Grundvold, som man ikke skal kunne rokke, og som i Sandhed er holdbar. Det, der var Spørgsmaal om, var jo kun om Dyrtheden og om Embedsmændenes Lønning i det Hele, men hvilke Principer der skulde gjøres gjældende i den Henseende, var der jo her ved Finantslovens Behandling aldeles ikke Spørgsmaal om. Det vilde formentlig have været ganske paa urette Plads, om Udvalget vilde have indladt sig derpaa. — Jeg kan dog ikke lade være under denne Behandling at frembrage endnu et Punkt, som jeg ikke troede før at burde berøre, men som jeg i tidligere Finantslovbehandlinger har nogen Anledning til at udtale mig om. Det blev ifjor med Hensyn til Bevillingerne til Folkehøjskolerne navnlig fra min Side fremhævet, at det formentlig maatte anses for uheldigt, at man i mange Henseender, idetmindste med Hensyn til disse Bevillinger maatte siges at gaa saa temmelig iblinde, og at det vilde være ønskeligt, om der habdes noget mere bestemte Regler med Hensyn til disse Bevillingers Anvendelse, om der kunde lægges en bestemt Plan i den Henseende. Det blev derefter af den høitærede Kultusminister bemærket, at foreløbig afventede han en Beretning fra den Mand, som Kultusministeren har benyttet som Medhjælp ved Uddelingen af Pengene til disse Skoler, og han bemærkede, at denne Beretning, naar den indkom, vilde blive offentliggjort. I den Anledning henvendte Udvalget sig til den høitærede Minister med et Spørgsmaal om, hvorvidt denne Beretning var ind-

kommen, da det ikke saas, at den endnu var kommen frem for Offentligheden. Vi have derefter fra den høitærede Minister modtaget det Svar, at den endnu ikke var indkommen, men at den meget snart kunde ventes. Det ses imidlertid af de Bilag, der bleve tilstillede Finantsudvalget i det andet Thing, at den høitærede Minister allerede i November Maaned forrige Aar har tilskrevet Stoleraadens angaaende en mulig Tilveiebringelse af nærmere Regler for Fordelingen af Understøttelse til fattige Højskoleelever. Han har i saa Henseende indhentet Stoleraadens Betænkning, og der foreligger den Skrivelse, hvorved han har indhentet denne Betænkning. Det er med Hensyn til denne Skrivelse, at jeg vil tillade mig at fremsætte et Par Yttringer, dog ikke som Udvalgets Ordførere, thi Sagen har ikke været Gjensstand for almindelig Forhandling i Udvalget. Jeg kan kun glæde mig ved at se, at den høitærede Minister i denne Skrivelse har opstillet som en Grundsetning, at der ikke bør ydes saadanne fattige Højskoleelever noget saa betydeligt Tilskud, at de skulde kunne være fritagne for selv at yde et klækkeligt Bidrag. Det var et af de Punkter, som jeg ifjor tillod mig at fremhæve, og det glæder mig at se, at den ærede Minister har været fuldkommen enig med mig om Rigtigheden heraf. Tillige ser jeg, at den ærede Minister har ment, at der burde gjøres en Forskjel ved Uddelingen af saadanne Understøttelser mellem dem, der vilde søge en egentlig Rundstabs-skole, og dem, der søgte blot en Vækkelses-skole. Det er en Distinktion, som jeg ogsaa troede, at man kunde gjøre. Det blev imidlertid ifjor bestridt, men jeg ser nu, at den ærede Minister opstiller den samme bestemte Distinktion, saa at jeg maa antage, at der gives en bestemt Forskjel mellem to saadanne Arter af Skoler. Jeg kan imidlertid ikke undlade at bemærke, at det forekommer mig — det er en individuel Mening, jeg her udtaler — at, naar den ærede Minister har ment, at saadanne Personer, som ere under 18 Aar, ikke burde kunne nyde Understøttelse til at gaa paa et Vækkelses-kursus, træde ind i en Vækkelses-skole, burde den ærede Minister have udstrakt dette videre. Det forekommer mig virkelig, at, naar Stipendier skulle ydes til Fattige til at gaa paa Højskole, er det en ganske naturlig Betingelse, at det er til Rundstabsers Erhvervelse, at disse Stipendier gives. At give Stipendier til at blive vakt, forekommer mig egentlig at være noget besynderligt. Jeg ser endvidere, at den ærede Minister har sendt Stoleraadene Skemaer til Ansøgninger om at komme til at nyde Godt af disse Stipendier. I en af Rubrikkerne i disse Ansøgninger skal der opgives, hvilke Omkostninger der er paa den Højskole, som Bedkommende vil besøge. Imidlertid staar der tillige paa